

Käpylän musiikkiopiston tiedotuslehti 1/14-15

Kapula

Kapula

Käpylän musiikkiopiston tiedotuslehti 1/14-15

Kanslia tiedottaa	3
Rehtorin palsta	3
Marjut Hjelt - perinteentutkija, kulttuurin sekatyöläinen	4
Lyhyesti	6
Wind ensemble Käpy starttaa, vielä ehtii mukaan!	6
Hannu Holma haluaa vahvistaa laulajien äänellistä itsetuntemusta	7
Orkesterien lukuvuosi	9
Janne Ojajärvi ja huuliharpun monipuoliset mahdollisuudet	10
Musiikkipedagogi vai muusikko, Risto Kytö?	12
Eeva-Lotta Paavola haluaa oppia monia asioita	14
Terveisiä vapaan säestyksen 10-vuotisjuhlaseminaarista	15
Pauliina Hauta-aho kannattaa yhteisöllisyyttä opetuksessa	16
Kamulinjan syksyn 2014 lyhytkurssit aikuisille ja nuorille	18
Opiston edustajat Naisten kymppillä 2014	18
Kevään 2014 saavutuksia	19
Konserttikalenteri	20

Yhteystiedot

Käpylän musiikkiopisto
Taivaskalliontie 3, 00600 Helsinki
p. 7206610 kanslia
www.kmo.fi

Kapulan toimitus:
pirjo.pesola@kmo.fi

Kannen kuva: Syksyn väriloistoa Hietaniemessä, P. Pesola

Kanslia tiedottaa

Kanslia on avoinna ma-ke 10-15.

Opiston sähköpostiosoite:

kanslia@kmo.fi .

Kansliasta muistutetaan, että lukukausimaksuja maksettaessa viite on tärkeä. Ilman viitettä olevat maksut aiheuttavat turhaa työtä ja turhia karhukirjeitä. Kiitos huolellisuudesta lukukausimaksujen maksamisessa!

Marjut Hjelt toimii tämän vuoden musiikkiopistossamme erilaisissa tehtävissä. Hän on muun muassa kirjoittanut monta juttua opiston uusista opettajista tähän Kapulaan. Ks. sivu 4.

Kamulinjan lyhytkurssit ovat opiston peruslinjan oppilaille maksuttomia. Ilmoittautuminen ryhmiin kotisivujen kautta. Ks. syksyn lyhytkurssit s. 19!

Musiikkiopiston konserttikalenteri täydentyy jatkuvasti, ja se löytyy reaaliajassa osoitteesta www.kmo.fi/kalenteri!

'En etsi valtaa, loistoa' - Käpylän elävän joulukalenterin luukku aukeaa Käpylän musiikkiopistossa 8.12.14 klo 18.30. Tilaisuus aulassa, tervetuloa!

Rehtorin palsta

Kaltaisemme oppilaitoksen itsearviointi on lakisääteinen velvoite. Itsearvioinnin helpottamiseksi on TPO (taiteen perusopetus)- liitto julkaissut oppaan, jossa esitellään Virvatuli-mallia. Tämän mallin pohjalta laaditaan opistossamme parhaillaan kysymyspatteristoa.

Perheitä tullaan syyskauden aikana lähestymään näillä kysymyksillä. Toivon runsasta vastaustulvaa. Vastaukset käsitellään anonyymisti ja niitä tullaan käyttämään yhteiseen hyvään, Käpylän musiikkiopiston toiminnan kehittämiseen.

Syyskauden alkajaisiksi minua lähestyi Pohjois-Helsingin Rotaryklubi yhteistyötoiveen merkeissä. Esittäytyminen Rotaryklubin kokouksessa ja siellä käydyt keskustelut johtivat lopulta siihen, että järjestämme Lapsen oikeuksien päivänä 20.11.2014 konsertin Koskelan kirkossa klo 19. Rotaryt myyvät lippuja ja lahjoittavat saadut tulot stipendira hastoomme.

Haluan tässä vilpittömästi kiittää Rotaryklubia ja toivon, että nyt alkanut yhteistyö jatkuisi tästäkin eteenpäin.

Toivotan kaikille lukijoille antoisaa syksyn jatkoa ja paljon suppilovahveroita.

Raimo Päiväläinen

Marjut Hjelt - perinteentutkija, kulttuurin sekatyöläinen

Musiikkiopiston henkilökunta saa nauttia tämän lukuvuoden ajan harvinaisen kokeneesta ja koulutetusta lisätyövoimasta. Marjut Hjelt auttaa kanslian töissä ja opiston ulkoisessa viestinnässä mm. kirjoittamalla juttuja lehtiin ja avustamalla erilaisissa projekteissa vuoden aikana.

Mikäli aikaa muilta tehtäviltä suinkin jää, Marjut toimittaa Käpylän musiikkiopiston 60-vuotishistoriikkaa niin pitkälle kuin ehtii.

Marjut on haastatellut tähän Kapulaan uusia opettajia ja kirjoittanut jutun muskarien toiminnasta myös Käpylä-lehteen.

Koulutukseltaan Marjut on perinteen- ja kulttuurintutkija (FM Helsingin yliopisto 1979), jonka työuraan on mahtunut mittava määrä erilaisia tehtäviä: tutkimusta, kulttuuriprojekteja, kymmenien kirjojen kirjoittamista, tiedottajan tehtäviä.

Marjut on myös työskennellyt aikakauslehtitoimittajana ja kirjoittanut mm. TV:n lastenohjelmia ja sinfoniaorkesterille sävelletyn musiikkisadun (Tähtitaivas ja äänien synty. Musiikkisatu sinfoniaorkesterille ja kertojalle. Radion sinfoniaorkesterin tilaus. Musiikki Yrjö Hjelt, teksti Marjut Hjelt, 1997) tekstin.

Miten perinteentutkijaksi tullaan? "Perinteentutkijan opintoihini kuului folkloristiikkaa, kansatiedettä, uskontotiedettä, kulttuuriantropologiaa ja musiikkitiedettä, lähinnä

etnomusikologiaa", kertoo Marjut. Musiikkiopintojakin löytyy: pianonsoitto, jota hän harjoitti kymmenen vuotta ahkerasti, kunnes "lopetin kuin seinään 17-vuotiaana, koska opettaja näki minut vain pianistina. Olen aina halunnut oppia monenlaista."

Marjutin lukuisista projekteista esimerkkinä toimikoon (Kulttuurirahaston apuraha 1998-2000) suomalaisen säveltäjäarkistojen ja sävellyskäsikirjoitusten kerääminen ja järjestäminen tutkimuskäyttöön Kansalliskirjastoon. Tehtävä oli mittava, sillä pelkästään käsikirjoituksia tuli yli 250 säveltäjältä tai musiikkiyhteisöltä. "Työ oli antoisaa, säveltäjien maailma avautui uudella tavalla."

Kansalliskirjasto (entinen Helsingin yliopiston kirjasto) sijaitsee lähellä Suurkirkkoa, Porthanian ja Suurkirkon välissä. Kirjasto sai alkunsa jo Turun Akatemian ajoilta 1600-luvulta. Kansalliskirjastoon kerätään periaatteessa kaikki suomalainen julkaisuperintö mukaan lukien kaikki levyt ja nuotit, jotka ovat siellä kuunneltavissa ja tutkittavissa. Kansalliskirjastossa on myös laajat käsikirjoituskokoelmat, jotka sisältävät lähinnä tutkijoiden ja taiteilijoiden käsikirjoituksia. Ne ovat suurimmalta osaltaan kenen tahansa tutkittavissa kirjaston tiloissa.

Kansalliskirjastosta löytyy kaikkea mahdollista materiaalia suomalaisista säveltäjistä: julkaisut, muistikirjoja, kirjeenvaihtoa ja ylipäätään säveltäjien toimintaan liittyvää materiaalia. "Löytyypä jopa kapakkalaskuja ja niitä kuuluisia tupakka-askin kanteen tehtyjä luonnoksiakin. Siellä voi niitäkin käydä tutkimassa", vinkkaa Marjut.

Millaista oli olla tiedottajan sijaisena Sibelius-Akatemiassa? "Kiireistä." Tehtävään liittyi levyjen ja oppikirjojen toimittamista, väitöskirjojen painoasuun saattamista, vuosikertomusten ym. tiedotusmateriaalien laatimista. "Tiedotuslehteä päätoimittaessani meillä oli hyvä toimitusporukka, ja lehti jopa valittiin Suomen parhaaksi yhteisölehdiksi vuonna 1993."

Vuosi vitsitutkijana!
Saatan uskoa, kun Marjut sanoo, että työuran hauskin jakso oli vuosi vitsitutkijana 1980-luvulla!
"Folkloristiikan laitos tutkii nykyperinnettä. Välillä ei naurultaan pystynyt vastaamaan puhelimeen."
Tutkimuksessa mm. luokiteltiin koululaishuumorin kukkasia amerikkalaista tyyppiluettelointia käyttäen. Lukijoille tiedoksi: Pikku-Kallelle ei helposti löydy vastinetta, ainakaan amerikkalaisen koululaishuumorin tyyppi-luokittelusta!
(Koululaishuumorin tyyppiluettelo, Helsingin yliopiston kansanrunoustieteen laitoksen toimitte 7. 1982)

Marjutin tuotantoa voi käydä tutkimassa mm. osoitteissa www.nuorisokirjailijat.fi ja www.suomentietokirjailijat.fi, missä huomio kiinnittyy varsin pian otsikoissa viliseviin uskomusolentoihin.

"Ominta aluettani ovat uskomus- ja taruolennot eli keijukaiset, tontut, peikot, maahiset, jättiläiset, vedenneidot, tarujen jumalat, enkeliolennot ja eläimet sekä kansanomaisen taikuus. Niistä kerron aina mielelläni. Tarinaperinteen rikastuttamat historialliset henkilöt

kuten silmänkääntäjä Kuikka-Koponen ja sotapäällikkö Jacob de la Gardie ovat herättäneet kiinnostusta eri-ikäisissä kuuliyoissa. Olen myös pitänyt näistä aiheista työpajoja, ollut suunnittelemassa taidetapahtumia ja näyttelyjä sekä esimerkiksi keijukaispolkua.

(Em. ote löytyi sivulta <http://www.lukukeskus.fi/kirjailijatietokanta/fi/kirjailija/774>)

Uusinta kirjatuantoa edustavat Veden valtiat, SKS 2012, Lapsuuden sadut ja seikkailut, Into 2014 ja Maanväki, SKS 2014. Suunnitteilla oleva teos Ilman jumalista ja haltioista tukeutuu lontoolaiseen kustantajaan.

Musiikki on nyt työpaikan ohella myös kotona Marjutia lähellä, sillä aviopuoliso Yrjö Hjelt on armoitettu sovittaja ja säveltäjä. Yhteisiäkin teoksia, joissa Marjut vastaa tekstistä ja Yrjö sävelistä, on lukuisia. Yrjö Hjelt on myös säveltänyt teoksia Marjutin kirjoihin liittyen, esim. Keijukaiset (harpulle ja viululle, 1995).

Marjut sanoo viihtyvänsä oikein hyvin musiikkiopistolla. "Musiikkiopiston ihmiset ovat erilaisia kuin kirjastoihmiset. Täällä kohtaa kaiken ikäisiä ihmisiä, ja ilmapiiri on rento."

Kysykää lisää Marjutilta!

Linkit:

Suomen nuorisokirjailijat
<http://www.nuorisokirjailijat.fi>
Kustantaja
<http://www.karisto.fi>
Suomen tietokirjailijat
<http://www.suomentietokirjailijat.fi>
Kirjasampo
<http://www.kirjasampo.fi/fi/kulsa/saha3%253Aubd1836fd-a967-4096-9f8a-668ea8c17775>

Lyhyesti

Sata-Häme Soi -juhlien yhteydessä järjestettävässä valtakunnallisessa "Hopeinen harmonikka"-kilpailussa tänä vuonna finaaliin ylsi opistomme nuori harmonikkataituri Paju Uutela.

Paju pääsi esiintymään suurelle yleisölle, kun heinäkuun 2. päivänä Ikaalisissa käyty finaali keräsi lähes tuhatkunta kuulijaa. Paju jaksoi harjoitella koulun kesälomasta huolimatta todella ahkerasti, jopa niin ahkerasti, että sai olkapäähän rasitusvamman juuri ennen kilpailupäivää.

Kovatasoisessa kilpailussa valittiin vain voittaja, joka oli Vilma Wiren Kokkolasta. Finaalin muut kuusi lasta olivat siten ansiokkaasti kaikki toisella sijalla. Paju edusti hienosti musiikkiopistoamme!

Soile Närhi

Wind ensemble Käpy starttaa, vielä ehtii mukaan!

Opistossa aloittaa uusi puhallinkokoonpano Mikael Pulkkisen johdolla. Yhtyeen nimi on toistaiseksi Wind Ensemble Käpy! Kokoontumisaika on keskiviikkoisin Karjala-talossa klo 17.30-18.45. Opiston opiskelijoille tämä on ilmainen tilaisuus mukavaan yhteissoittoon. Esitettävät teokset räätälöidään tälle kokoonpanolle, joten perustaso 1:n suorittaneet osaavat jo riittävästi mukaan tullaan. Puhaltajat, tarttukaa syöttiin! Lisätietoja ja ilmoittautumiset: mikael.pulkinen@kmo.fi .

Hannu Holma haluaa vahvistaa laulajien äänellistä itsetuntemusta

Hannu Holma aloitti elokuussa Käpylän musiikkiopistossa Sinikka Alstelan sijaisena. Hän kertoo lyhyen tutustumisensa perusteella huomanneensa, että Käpylässä on hyvä ja kotoisa työskentelyilmapiiri. Hannun päätoimi on Pakilan musiikkiopistossa.

Kuten niin usein, Hannun musikaalisen suuntautumisen taustalla on musisoivan perheen kannustus. Keski-Pohjanmaalla sijaitsevalla Toholammilla musiikin opiskelu ei ollut ennen musiikkioppilaitostoiminnan kehittymistä itsestään selvää, niinpä vanhemmat hankkivat jopa taksikyydin lapsilleen, jotta nämä pääsivät musiikkiopintojen pariin. Hannukin aloitti 7-vuotiaana viulun ja pianon soittamisen. Kymmenisen vuotta myöhemmin soittimet vaihtuivat lauluun.

Hannu opiskeli Sibelius-Akatemiassa kirkkomusiikin osastolla ja jatkoi opintojaan solistisella osastolla, josta valmistui musiikin maisteriksi. Opiskeluvuosista lähtien hän on opettanut laulua niin musiikkiopistoissa, kesäkursseilla eri puolilla Suomea kuin myös yksityisoppilaille ja kuorojen – kuten esimerkiksi Suomen Laulun ja Dominanten – jäsenille sekä hoitanut kanttoreiden sijaisuuksia. Suurkirkossa hän on hoitanut laulavan kanttorin, esilaulajan ja solistin tehtäviä, olivatpa kyseessä itsenäisyyspäivän juhlat, valtiopäivien avajaiset tai jokin muu kirkollinen toimitus.

Muutenkin Hannu on ahkera esiintyjä. Hänen lauluaan on kuultu muun muassa Candomino- ja Laurentius-kuorojen solistina, myös levyillä. Hannun konserttiohjelmistoon kuuluu barokkimusiikkia, kirkkomusiikkia, negro spirituaaleja ja liedejä, jotka ovat erityisen lähellä hänen sydäntään.

Kiitän sua laulu hento
Hannu haluaa välittää oppilailleen sen, että hän on tunneilla heidän ulkokorvinaan. – Laulajalle itsekritiikki on este. Haluan olla äänellinen peili laulajalle ja vahvistaa hänen äänellistä itsetuntemustaan, Hannu toteaa. – Opettamisessa on parasta se, että saa olla tekemisissä itseään fiksumpien ihmisten kanssa, Hannu naurahtaa, mutta vakavoituu jälleen: – On hienoa, kun oppilaan onnistumisen ilon voi nähdä ja kuulla.

Hannu iloitsee, että saa olla osana prosessissa, joka tuo mukanaan onnistumista ja parantaa elämänlaatua, sillä senhän musiikki tekee. – Jokainen laulaja on ainutlaatuinen ja omanlaisensa. Kun laulaa ja opettaa, se on kuin punos, jonka langat kietoutuvat toisiinsa eli koko ajan oppii itse ja joutuu kehittämään omaa osaamistaan. Opettaminen on kaksisuuntaista vuorovaikutusta, joka parhaimmillaan heijastuu kolmannelle osapuolelle eli kuulijalle.

Millainen musiikki on Hannulle tärkeää?
– Tärkeä musiikki on sellaista, missä hyvä runo ja hyvä musiikki ovat sopusoinnussa eli herkkää runoilijaa koskettanut asia on saanut arvoisensa sävelet. Esimerkkeinä tällaisesta sopusoinnusta Hannu mainitsee Erkki Melakosken Larin-Kyöstin runoon säveltämän *Suvisia suruja* – sen tunnelmallisen ja valoisan: ”Maantien vartta mä vaellan ja kaunis on luomakunta, töllin töyräillä yrtit tuoksuu, ja sataa kukkaislunta”.

Myös Griegin *Jeg elsker Dig* tai vaikkapa Tapio Rautavaaran *Ontuva Eriksson* yhdistävät hienosti tekstin ja sävelet. Nuoruuden tunnekuohuissa Hannua puhutteli Schubertin *Winterreise*. – Parhainta lauluissa on, kun ne saavat hymyilemään, nauramaan, itkemään, ajattelemaan, liikauttamaan liskon aivoja nostaen karvat pystyyn, silloin on lajitoverin ja ehkä omakin aika-avaruus poimuttunut somasti.

Vaikuttavista lauluista ja lauluihin liittyvistä kokemuksista Hannu muistaa vielä muutaman. Erityinen on Yrjö Kilpisen säveltämä, jo väliotsikossa vilahtanut V. A. Törmäsen runo *Laululle* eli: ”Kuin tunturilla puro hiljaa helää ja luopi kultatahkät pajurukkaan, niin sinäkin, sä laulu, saatat kukkaan sen ihmismielen, jossa kaiho elää”. – Siinä kuvaillaan kuinka laulu seuraa meitä kohdusta hautaan. Ensimmäiset sävelet olen kuullut jo ennen syntymääni. Kaunein ja samalla raskain lauluun liittyvä tilanne tapahtui äitini kuolinvuoteen äärellä. Meitä oli isä ja kuusi lasta läsnä hänen viimeisillä hetkillään. Lauloimme yhdessä lyhkäistä laulua *Ei laulamasta lakkaa*, jonka ensimmäisessä säkeistössä hänen huulensa liikkuvat mukana. Toisen säkeistön aikana hänet otettiin luotamme toisiin kuoroihin, Hannu muistelee.

Rumasta ankanpoikasesta, logistiikan ihmeestä ja tulevasta vuodesta Hannu kertoo oppilaiden kysyvän, millaisia kirjoja laulun opiskelijoiden olisi hyvä lukea. – Suosittelen H. C. Andersenin satua *Ruma ankanpoikanen*, sillä siinä laulaja voi samaistua niin rumaan ankanpoikaseen kuin myös kaikkiin niihin eläimiin ja ihmisiin, jotka potkivat ankanpoikasta päähän. Tämä pätee tietysti moneen muuhunkin asiaan kuin laulamiseen. Ihminen rajoittaa niin monin tavoin kasvuaan joutseneksi.

Entäpä logistiikan ihme? Ihme johdattaa meidät Hannun nelilapsiseen perheeseen. Nyt kaksi lapsista on jo maailmalla ja kaksi kotona. Silloin kun kaikki vielä asuivat kotona ja harrastivat musiikkia, viikkoon mahtui 12 lasten musisointiin liittyvää lähtöä. – Kuvioita ei olisi pystynyt muille selittämään, se meidän täytyi vaimoni kanssa itse hoitaa. Niihin aikoihin tuli tehtyä mesenaatin ja roudarin hommia, Hannu kertoo.

Tulevasta työvuodestaan Hannu haluaa sanoa sen verran, että hän toivoo voivansa edistää yhteistyöprojekteja eri musiikkiopistojen välillä. Olisi hienoa, että eri opistojen laulajat saataisiin kuulemaan toisiaan.

Lopuksi vielä osa Hannun suosikkilaulusta *What a wonderful world*, joka sopii meille kaikille ja erityisesti lasten kanssa työskenteleville opettajille: ”I hear babies cry, I watch them grow, they'll learn much more than I'll ever know, and I think to myself what a wonderful world!”

Marjut Hjelt

Orkesterien lukuvuosi

Orkesterien lukuvuosi 2014-2015 lähti toden teolla käyntiin sunnuntain 5.10. konsertilla. Silloin molemmat orkesterit - Enkelit ja Sankarit sekä Virtuosi di Futuro - esittivät ohjelmistoa moneen tyyliin. Soittajissa oli mukana myös puolisen tusinaa "kaverisoittajaa", etenkin Sibelius-lukiosta; monet entisiä Käpylän oppilaita.

Enkelit ja Sankarit ovat suunnitelleet matkaa Roomaan ensi keväälle. "Juuri pidetty vanhempainilta osoitti, että kannatusta ja intoa on, matka alkaa jo nyt motivoida soittajia", kertoo kapellimestari Ahti Valtonen. "Paitsi itse yhdessä soittaminen, myös jo yhdessä matkailu on joukon kanssa pysymisen kannalta motivoivaa."

- Soittoleiri matkoilla, kivaa!

Sunnuntain 5.10. konsertissa esitettiin uusia kappaleita, joita kaavaillaan mukaan Roomaan: Sibeliuksen Andante festivo, M. Goddardin Ragtime ja tango, A. Piazzollan La muerte del angel ja K. Halosen Hengailaan ovat Enkelien ja Sankarien ohjelmaa. Piazzolla on aika vaativa teos soittajille, mutta Ahdin mukaan orkesteri on ottanut isoja edistysaskelia jo viime kevään Budapestin matkan jälkeen.

Kaverisoittajat ja vanhemmat konkarit avustivat konsertissa nuorempia 'takapiruina'.

"Toivon, että orkesteri on vielä pari luokkaa korkeammalla tasolla ensi keväänä; siellä on paljon hyvää potentiaalia ja harjoituksissa on hyvä henki", muotoilee Ahti.

Virtuoosit harjoittelevat tänä vuonna periodeittain. Sunnuntain konsertissa kuultiin Tsaikovskin Serenadi, Queenin Bohemian Rhapsodyn sovitus (sov. Otto Nuoranne), Piazzollan Escuado sekä kappale What A Wonderful World. Louis Armstrongin tyyliin raspikurkkutaitojaan esitteli opiston laulunopettajana toimiva Hannu Holma!

Joulukonserttiin on solistiksi lupautunut jälleen Johanna Rusanen-Kartano. Orkesterin joulukonsertti soi keskiviikkona, 17.12. klo 19 Oulunkylän kirkossa, varatkaa kalenteriin!

Keväällä Virtuosit saattavat myös kohdata vertaisiaan Juvenaliasta, mikäli suunnitelma yhteisestä harjoitusviikonlopusta ja konsertista Sello-salissa toteutuu.

Keväälle on tulossa myös iso ponnistus, Ilmatar ja linnut -esitys. Siinä on mukana orkesterin lisäksi muskari-ryhmiä, Veera Voiman lauluryhmä ja solisteja, Emmi Kujanpään rytmiikkalaisia sekä Satakieli -kanteleorkesteri. Lapsiperheille sopivat konsertit pidetään lauantaina, 11.4.15 Karjala-talolla.

Janne Ojajärvi ja huuliharpuun monipuoliset mahdollisuudet

Tänä syksynä musiikkiopiston kamulinjalla voi opiskella ensi kertaa huuliharpuun soittoa Janne Ojajärven johdolla. Opetus on edullista, sillä se kuuluu työharjoitteluna Jannen kansanmusiikin pedagogisiin opintoihin, joita hän suorittaa Karelia-ammattikorkeakoulussa Joensuussa. Sieltä Janne valmistuu ensi keväänä.

Janne hakeutui tekemään työharjoitteluaan opiston kamulinjalle, sillä linja mukavine ihmisineen tuli hänelle tutuksi pari vuotta sitten hänen opiskeltuaan talossa pitkähuilun soittoa Kirsi Ojasen johdolla. Samoihin aikoihin hän opiskeli myös huuliharpuun soittoa Helsingissä.

Jannen mielestä huuliharppu ei ole vain lelu, jolla tavalla tätä soitinta saattaa helposti aliarvioida. Häntä kiehtoo soittimen monipuolisuus, jota ei yleensä tunneta. Blueshuuliharppu antaa mahdollisuudet moneen muuhunkin kuin duuriasteikkojen soittamiseen. Sillä pystyy soittamaan kromaattisesti. Kielitekniikan avulla Janne saa huuliharpusta myös esimerkiksi borduna-säveliä. Hän mainitsee huuliharpuun monipuolisista taitajista esimerkkeinä 92-vuotiaan belgialaisen jazzmuusikon Toots Thielemansin ja kotimaisen Sväng-yhtyeen, jonka moni-ilmeiseen huuliharpputaituruuteen tutustumista hän suosittelee.

Käpylän musiikkiopistossa Jannella on tällä hetkellä kolme ryhmää opetettavanaan. Enin osa opiskelijoista on aikuisia, nuorten ryhmän nuorin on 11-vuotias. – Iloitsen siitä innostuksesta ja lämmöstä, jota olen ryhmäläisiltä saanut, Janne sanoo.

Arkaaisesta musiikista Janne olisi ollut valmis opettamaan myös arkaaisen musiikin ja yläsävellaulun yhtyeitä, mutta ehkä ne vaikuttivat liian eksoottisilta, sillä ryhmiä ei saatu kokoon. – Innostuin arkaaisesta musiikista ensimmäisellä kansanmusiikin opintojeni vuosikurssilla sille ominaisen muuntelun ja improvisaation kautta. Kurkkulaulu ja suomalaiset loitsurunot ovat vahvistaneet innostusta ja laajentaneet sitä asioiden kirjoa, joka tulee mieleeni miettiessäni sanaa arkaainen, Janne kertoo. Yksi innoittajista oli Ilpo Saastamoisen nauhoittama siperialainen shamaani. Myös maailmanmusiikin äänitteet ovat johdattaneet Jannea aiheen pariin. Hän toteaa, että musiikin kohdalla sana arkaainen on vaikea määritellä tarkasti. Sanan synonyymi on lähinnä muinainen, mutta sekin on hyvin moniselitteinen käsite.

Suomalaisten tietäjien ja pohjoisten shamaanien käyttämä loitsurunous, johon liittyy laulantaa, kiehtoo Jannea. Jos hänellä olisi arkaaisen musiikin ryhmä, siellä opiskeltaisiin suomalaista kansanmusiikkia, esimerkiksi ikivanhoja melodioita. Niistä on äänitteiltä kuultavissa tiettyjä kanteleen ja jouhikon soittajien versioita, jotka ovat muotoutuneet kuolonvaraisen

perinteen myötä 1900-luvulle saakka. Ryhmässä perehdyttäisiin myös vielä vanhempaan ulkomaiseen kansanmusiikkiin tekemällä ”vähästä paljon” improvisoimalla muuntelun kautta.

Mukana olisi myös shamanistinen ekstaattinen vivahde, sillä arkaaiseen musiikkiin voi liittyä tiukka poljento, yksinkertaiset toistuvat melodiat, äänenvärien tekstuuri eli kokonaisuus, jossa yksittäiset melodiat eivät erotu – kaiken kaikkiaan transsimainen tunnelma.

Äänisuunnittelija ja esiintyjä Janne on ehtinyt kouluttautua jo äänisuunnittelijaksi eli äänitekniikan ja ääni-ilmaisun asiantuntijaksi, joka on tehnyt liveäänityksiä ja miksauksia niin musiikin kuin esimerkiksi kuunnelmienkin parissa.

Niin ikään hän on esiintyjä, joka keikkailee kansanmusiikkiyhtye Pajan kanssa ja yksin. Oman musiikin tekeminen motivoi häntä erityisesti.

Janne jatkaisi mielellään opettajana Käpylän musiikkiopistossa, jos vain mahdollista. Erityisesti hän haluaa tuoda huuliharpun monia mahdollisuuksia kaikkien kiinnostuneiden ulottuville. Huuliharpun sanotaan soveltuvan lapsille 3-vuotiaasta alkaen eikä se ole kallis instrumentti. Jannen käyttämät tasokkaat huuliharput maksavat alle 60 euroa kappale. – Olisi mukava antaa myös yksityistunteja, sanoo tämä kansanmusiikista, rokista, funkista, klassisesta ja monesta muustakin musiikin ilmenemismuodosta kiinnostunut lähes valmis musiikkikasvattaja.

Marjut Hjelt

Musiikkipedagogi vai muusikko, Risto Kytö?

Risto ehti opiskella Stadiassa musiikkipedagogiksi, mutta muusikon jatko-opintojen aikana oppilaitoksen nimi vaihtui Metropoliksi. Tuloksena oli joka tapauksessa ylempi ammattikorkeakoulututkinto, johon liittyvässä opinnäytetyössä hän käsitteli pianolle sovittamista; pääinstrumenttina opinnoissa siis oli piano.

”Kasi- tai ysiluokalla yläasteella päätin, että halusin pianistiksi”, kertoo Risto. Siitä seurasi Mäntyharjulla syntyneelle pojalle muutto Mikkelin aikuislukioon opiskelemaan, jotta aikaa jäisi enemmän harjoittelulle.

”Italukio oli hyvä ratkaisu, siellä oli vähemmän aineita ja oppitunnit mahtuivat neljään tuntiin päivässä. Päivät treenasin. Noin neljästä tunnista (päivässä) olin tyytyväinen, kuusi tuntia oli hyvä saavutus. Ennätys taisi olla seitsemän tuntia putkeen, viikonloppuna.”

Lukion jälkeen oli vuorossa Kaartin soittokunta Helsingissä. Risto halusi nimenomaan heinäkuussa palvelukseen astuvien erään, sillä vapaus koittaisi siten maaliskuussa. Silloin ehtisi valmistautua Sibelius-Akatemian keväisiin pääsykokeisiin. Risto sai kovatasoista valmennusta mm. Arto Satukankaalta ja pääsikin kolme kertaa pyrkimisten toiseen vaiheeseen. Onneksi Suomessa hyvää opetusta saa muuallakin kuin korkeakoulussa, ja Risto päätyi Helsingin ammattikorkeakoulu Stadiaan, nykyiseen Metropoliaan.

Opettajia Stadiassa olivat Janne Mertanen, joka oli jo Mikkelin ajoilta tuttu opettaja, Joonas Pohjonen ja Martti Rautio. Joonas Pohjosen johdolla Risto soitti pianon B-tutkintonsa. ”Eräs parhaita kokemuksia Stadian opiskelua ajoilta oli osallistuminen Mozartin kolmoiskonserton (kolme pianoa) esitykseen Sibelius-Akatemian R-talon konserttitalissa. Sen valmistelussa oli mukana Rautio ja moni muukin opettaja.”

Risto kertoo olevansa tyytyväinen Stadian opintoihin. ”Sieltä sai soittokavereita kamarimusiikkiin ja hyviä opettajia.”

Miten nimekkäät piano-opettajat erosivat toisistaan?

”Janne Mertasen (kansainvälisesti palkittu Chopin-pianisti) aikana soitin paljon Chopinia. Hän painotti paljon intuitiota ja 'tyylikästä fiilistelyä’.”

Mertanen ohjasi Riston sitten eteenpäin Joonas Pohjoselle, joka taas oli tosi tarkka ja vaativa, suorapuheinen ja selkeä. Pohjonen korosti nuottikuvan tarkkaa tutkimista ja seuraamista, minkä Mertanen ajatteli sopivan Ristolle hyvin.

Martti Rautio taas kehotti pyrkimään ”sävelten taakse”, etsimään säveltäjän ajatusta ja tarkoitusta; nuottikuva ei ollut niin tärkeä. Rautio toimi myös uusien sävellysten oikolukijana ja kävi keskusteluja säveltäjien, mm. Einojuhani Rautavaaran kanssa saadakseen selville, mitä säveltäjä haluaa teoksessa ilmaista. Pianistina hän osasi auttaa säveltäjää teoksen muokkaamisessa pianon ja sen ominaisuuksien näkökulmasta.

Pedagogiikkaopettajia Ristolla oli koulutuksen aikana useita: Maarit Honkanen, Naoko Shibayama, Matti Oksala, Anna Kuusanmäki ja Seppo Salovius. Naoko Shibayama tutustutti hänet ensi kertaa yleisluontoisesti Suzuki-filosofiaan, ja siitä jäi positiivinen muistijälki Riston mieleen.

Suzukimetodiin Risto törmäsi uudelleen Pauliina Hauta-ahoon tutustuttuaan. Hän päätyi säestämään opiskeluaikana suzukihuilisteja ja suzukihuilistien opettajatutkintoja ja kiinnostui metodista. Nyt hän on suorittanut jo neljä tasoa viidestä suzukiopettajan tasosuorituksesta. ”Kolmannen tason jälkeen voi kutsua itseään suzukiopettajaksi”, valaisee Risto.

”Suzukikoulutuksen noin 15 hengen porukka on mahtava foorumi vertaistuelle. Noin viisi kertaa vuodessa on koulutusviikonloppuja, jolloin

keskustelemme opetuksen ongelmista ja vaihdamme mielipiteitä. Koulutuksesta saa työkaluja ja intoa ja kokee olevansa osa yhteisöä.” Koulutus sisältää mm. käytännön ohjeita suzukivihkojen ohjelmiston opettamisesta, omia esityksiä ja yhdessä soittamista.

Risto toteaa saman kuin monet muut opettajat: yhteinen opettajainhuone - eli kahvio – on yllättävän tärkeä yhteisöllemme Käpylässä. Monessa opistossa tilat ovat hajallaan eri puolella kaupunkia ja opettajat puurtavat enemmän tai vähemmän yksin oppilaidensa kanssa.

Uusiutuuko suzuki-ohjelmisto?

”Joitakin vähän uudempia kappaleita (Bartokin, Villa–Lobosin ja Debussyn kappaleet) on tullut vihkoihin mukaan. Myös romantiikan ajan ohjelmistoa on lisätty, kappalejärjestystä optimoitu sekä jotain kappaleita aiheellisesti poistettu ohjelmistosta. Nuottikuvan selkeydessä ollaan menty taaksepäin. Kehitettävää on edelleen. Koulutuksessa pyritään siihen, että muutakin musiikkia vihkojen ohella soitetaan. Oheisrepertuaarin kerääminen on yksi koulutuksessa annetuista tehtävistä.”

Monta instrumenttia

Risto haluaa soittaa muutakin kuin pianoa. ”Aloitin alttoviulun harjoittelun pari vuotta sitten, viulunsoiton viime kesäkuussa ja kitaransoiton elokuun alussa. On tosi kiva soittaa, kun kukaan ei ole kertonut, etten osaa”, leukailee Risto. Aikaa näille sivusoittimille hän raapii päivän alusta ja lopusta – silloin ei pianoa enää voi kerrostalossa soittaa.

Risto opettaa meillä Käpylässä noin tusinaa piano-oppilasta ja säestää viiden viikkotunnin edestä, mutta yhteensä hänellä on oppilaita 33. Muut työpaikat ovat Tuusulanjärven avoin musiikkikoulu ja lauantaicin Kallion musiikkikoulu.

Mitä teet isona, Risto?
”Haluan tehdä suzukikoulutuksen viidennen tason - toivottavasti muutaman vuoden kuluessa - ja edistyä alttoviulun ja kitaran soitossa.”
Säestystä vai opetusta? ”Kumpikin ovat kivoja... riippuu oppilaasta ja säestysmateriaalista. Myös rytmimusiikki ja vapaa säestys ovat alueita, joita haluan oppia lisää. Onneksi kaveripiiristäni

löytyy osaamista ja opetusta myös näillä alueilla.”
Oppilaita ei saisi päästää liian pitkälle vaikeisiin kappaleisiin ilman kunnollista ymmärrystä musiikista, tietoa soinnuista ja vapaasta säestyksestä.
”Kun ymmärtää mitä soittaa, on paljon helpompaa.”

Pirjo Pesola

Eeva-Lotta Paavola haluaa oppia monia asioita

Eeva-Lotta Paavola on sidoksissa Käpylän musiikkiopistoon monin tavoin. Hän opettaa opistossa kansanmusiikkikitaraa ja musiikin perusteita, mutta on myös haitarin ja suzukikitarapedagogiikan opiskelija. Lisäksi Eeva-Lotan eli Eeviksen mies Sami opiskelee opistossa huuliharpun soittoa ja muskarista aloittanut poika Pyyry suzukikitaraa. – Viihdyn opistossa todella hyvin, täällä on niin hyvä henki, Eevis iloitsee.

Kun Eevis kuvaa itseään yhdellä sanalla, se on: innostuva. Hän innostuu monista asioista ja on siksi myös opiskellut musiikkia monelta kantilta. – Valmistuin Keski-Pohjanmaan ammattikorkeakoulusta, nykyisestä Centriasta, musiikinohjaajaksi. Ohjaaja on kuin luokanopettaja, joka opettaa monia asioita, Eevis kertoo. Hänen opintonsa sisälsivät bändiohjaamista, teoriaa, kuoron- ja orkesterinjohtamista sekä kansanlaulun ja klassisen sekä kamukitaransoiton opettamista. – Klassisen ja kansanmusiikin yhdistäminen tutkintoon oli opintojeni

aloittamisen aikaan harvinaisempaa ja aiheutti lisätöitä hallintohenkilökunnalle. Nykyään yhdistämismahdollisuuksia tarjotaan jo opiskelunsa aloittaville, Eevis toteaa.

Innostus on ajanut Eeviksen myös visuaalisen taiteen pariin ja hän on valmistunut Taiteiden ja suunnittelun korkeakoulusta Taiteen kandidaatiksi. – Teen taittoa aamupäivisin, taitan esimerkiksi opetusmateriaalia ja esitteitä, Eevis kertoo. Eiköhän tällekin osaamiselle olisi käyttöä opistossa!

Musiikin perusteissakin tuetaan oppilaan luovuutta
Voi kuvitella, että musiikin perusteista eli mupesta innostunut Eevis pystyy puhaltamaan iloa teoriaankin, jota monet pitävät tylsänä ennen kuin ovat käyneet yhdelläkään tunnilla. – Oppilaani, joista nuorimmat ovat 8-vuotiaita ja vanhimmat yläasteikäisiä, ovat olleet jo valmiiksi motivoituneita, uteliaita ja tiedonhaluisia ja kiitos siitä kuuluu edelliselle opettajalle. Maija Helve on tehnyt hyvää työtä, Eevis kehuu edeltäjänsä. Hän opettaa mupen alkeita, jatko-opetuksesta opistossa vastaavat Tero Hyväluoma ja Pekka Koivisto.

Mupetunnilla oppilaat saavat välineitä omien ideoidensa muistiin merkitsemiselle, erilaisten nuottiavaimien nuottien lukemiselle ja soittamansa musiikin rakenteiden ymmärtämiselle eli kaiken kaikkiaan oivalluksille. Eevis toteaa, että sen lisäksi oppilaista on kiva nähdä kavereita mupetunneilla.

Eevis vetää opiston kamulinjalla kitararyhmää. Vuoden yhdessä soittanut ryhmä koostuu aikuisista, jotka haluavat soittaa ilokseen ja palauttaa mieliin joskus opittua. Ryhmässä edetään rauhallisesti eli sen mukaan miten oppilaat työn ohessa ehtivät harjoitella. Kaikessa opettamisessa Eevis haluaa avata oppilaalle väylän oman luovuuden ymmärtämiseksi, niin että luova ilmaisu voi olla mukana elämän iloissa ja suruissa. – Musiikki on voimavara erilaisten tunteiden käsittelyssä, myös niiden ikävimpien, Eevis pohtii.

Vuodesta 2012 Käpylässä opettanut Eevis sekoittaa edelleen mielellään kansanmusiikkia ja klassista. – Kaikesta saa enemmän irti, kun ottaa rohkeasti selvää erilaisista mahdollisuuksista, Eevis kannustaa. Hän näkisi mielellään, että Käpylän musiikkiopiston perus- ja kamulinjoilla olisi enemmän vuorovaikutusta, niin että voitaisiin tehdä asioita enemmän yhdessä opetusta ja taitoja sekoittaen.

Teksti: Marjut Hjelt

Kuva: Pirjo Pesola

Terveisiä vapaan säestyksen 10-vuotisjuhlaseminaarista!

Vapaa säestys on aine, jossa esim. opetellaan musiikkia kuulonvaraisesti (hahmotetaan musiikin rakenteita), harjoitellaan sointumerkkien soveltamista, soinnutetaan melodioita ja improvisoidaan.

Vapaata säestystä on opetettu Käpylän musiikkiopistossa jo vuodesta 1989.

Vapaan säestyksen opettajat ry on järjestänyt syksyisin koulutuspäiviä eri puolilla Suomea. Tänä syksynä vs-seminaari järjestettiin 10-vuotisjuhlien kunniaksi Sibelius-Akatemian tiloissa Töölönkadulla. Yhdistyksen uudeksi puheenjohtajaksi valittiin Esa Helasvuo.

Seminaari tarjosi tällä kertaa mm. tietoa teknisten - lähinnä iPadiin liittyvien - sovellusten käytöstä musiikin opetuksessa. Sibelius-Akatemian musiikkikasvatuksen lehtori Sakari Antila esitteli it-sovelluksia, joilla voi esim. jakaa opiskelijoille tehtäviä verkkoon itse muokattavaksi, etsiä verkosta laillisia nuotteja, julkaista omia sovitusnuottejaan ja audioesimerkkejä verkkoon jne. Garage band, iReal Pro, Sibelius Scorch ja monta

muuta opetuksessa käyttökelpoista ohjelmaa käytiin läpi luennon aikana.

Omassa vapaan säestyksen opetuksessani välitöntä hyötyä olisi esim. ohjelmasta, jolla voi hidastaa katsomansa musiikkivideon tempoaa äänen laadun siitä kärsimättä. Teemme oppitunnilla oppilaiden kanssa silloin tällöin transskriptioita kappaleista (opettelemme ja kirjaamme ylös sointuja ja melodioita korvakuulolta), ja se olisi aika paljon helpompaa, jos tempoaa voisi tarvittaessa hieman hidastaa!

Paha kyllä, kyseinen sovellus on 'omenamaailmaan' suunniteltu, ja Windows-käyttäjä joutuu haromaan vastaavia netistä. Kärsivällisyyttä.

Håkan Rydin

Ennalta kuuleminen
Malmön musiikkikorkeakoulun professori Håkan Rydin oli kutsuttu seminaarin juhlaesitelmöitsijäksi ja oman soolokonsertin pitäjäksi. Hän piti myös seminaarilaisten edessä lyhyitä 'oppitunteja' neljälle Sibelius-Akatemian musiikkikasvatuksen opiskelijalle antaakseen käsityksen omasta opetusmetodistaan.

Rydin korosti erityisesti korvakuulolta soittoa - Playing by Ear. Hän tunnustautui korvakuulosoittajaksi lapsesta alkaen ja painotti ennalta kuulemisen tärkeyttä kaikessa musiikin tekemisessä.

Vaikka seminaarin asiat olivat monesti tuttuja, uusiakin harjoitteita ja vinkkejä kertyi - joista vs-oppilaat saavat vielä kuulla! Mahdollisuus tavata harvalukuisia vapaan säestyksen opettajakollegoita oli mukava lisä seminaaripäivään.

Pirjo Pesola

Pauliina Hauta-aho kannattaa yhteisöllisyyttä opetuksessa

Kannel- ja pianovalmennusryhmien vetäjänä sekä huilunsoiton sijaisopettajana tänä syksynä Käpylän musiikkiopistossa aloittanut Pauliina tuli tuttuun taloon töihin. Hän aloitti huiluopinnot 7-vuotiaana opistossa opettavan Marja-Leena Mäkilän yksityisoppilaana. Nykyisin Pauliina soittaa myös nokkahuilua.

Pauliina kertoo, että hän on kulkenut opettajansa Marja-Leenan kanssa pitkän taipaleen yhdessä, sillä Marja-Leena toimi myös pedagogiikan opettajana Metropolia-ammattikorkeakoulussa, jossa Pauliina opiskelee tällä hetkellä varhaisiän musiikkikasvatusta ja taiteen soveltavaa integrointia. Monipuolisille opinnoille tulee entistä enemmän käyttöä vuoden 2015 alussa, kun Pauliina aloittaa opistossa peruslinjan

musiikkileikkikoulujen vetäjänä – pitkäaikainen muskariopettaja Marja Auer jää silloin eläkkeelle.

Pauliina valmistui huilunsoiton opettajaksi 2006. Vaikka Pauliinan musiikki- ja taidekasvatusopinnot liittyvät varhaiskasvatukseen, hän on tehnyt harjoittelutyötä myös vanhusten parissa. Pauliina kertoo projektista, joka toteutettiin Vantaan Koivukylässä päihde- ja mielenterveysongelmaisten vanhusten parissa. Liikkeelle lähdettiin saduttamisen kautta. Jokainen jatkoi vuorollaan satua ja siitä syntyi mielikuvia, johon otettiin myös musiikkia mukaan. – Vanhukset, joiden elämä monesti on jatkuvaa menettämistä – niin oman terveyden, jaksamisen, ystävien kuin läheistenkin menettämistä – esittivät yhteislauluna Vladimir Vysotskin Ystävän laulun eli Mistä tunnet sä ystävän. Se oli hyvin koskettavaa ja monella oli kyyneleet silmissä, Pauliina muistelee. Hän toteaa, että musiikki on hyvä keino muistisairauden ehkäisemisessä ja hoitamisessa. Koivukylän vanhusryhmässäkin tästä saatiin näyttöä, kun yksi osallistujista totesi ilahtuneena: ”Ihan kuin olisi lampuja syttynyt päässä”.

Taiteet jokaisen ihmisen elämään Pauliina toivoo, että taiteet kuuluisivat jokaisen ihmisen elämään, olipa kyse musiikista, kuvataiteista tai muista taiteenlajeista. – Toivon, että lasten kiinnostus omaan tekemiseen ja oppimiseen säilyisi läpi koko elämän. Se olisi ihanaa, Pauliina sanoo innostuneena. Itse hän edistää asiaa esikoululaisille suunnatuissa kannelryhmissä ja Pianissimo-nimisissä valmennusryhmissä, joissa on sekä esikoulu- että ala-asteikäisiä pianon ja harmonikan soittajia. Ryhmissä tuetaan musiikin oppimista rytmiikan, laulujen, yhteissoiton, nuottien lukemisen ja liikunnan avulla. Lapset myös esittävät kappaleita toinen toisilleen.

Perinteisessä yksilöaineessa eli huiluopetuksessa Pauliinalle on tärkeää yhteisöllisyys. Hän opettaa huilun soittoa

Käpylän lisäksi Tuusulanjärven avoimessa musiikkikoulussa Järvenpäässä. Oppilaat käyvät tunneilla pareittain. Silloin kun oppilasparin vanhemmatkin ovat mukana, hekin lähentyvät toistensa kanssa. Pauliina pitää yhteisöllisyyttä niin tärkeänä, että hänestä alkaa tuntua jo vaikealta olla oppilaan kanssa kahden tunnilla. – Jos voin musiikin avulla auttaa oppilasta käsittelemään elämän muita asioita kuten esimerkiksi ujouden poistamista tai keskittymisvaikeuksissa auttamista, olen tyytyväinen, Pauliina toteaa.

Hän kertoo huomanneensa, että pareittain tunneilla käyminen auttaa vaikeiden viikkojen yli ja myös silloin, kun nuoret haluavat tietystä iässä jättää musiikkiopinnot kokonaan. Pauliinan havaintojen mukaan jo pienet oppilaat tukevat toisiaan ja kannustavat vaikkapa ujoutensa voittanutta ja esiintymään uskaltanutta halaamalla.

Pauliinan vapaa-ajan tärkeitä asioita ovat muun muassa perhe, matkustaminen ja vanhan musiikin opiskelu. – Musiikinopettajan työssä on hienoa se, että nuoret ”työkaverit” pitävät nuorekkaana. Toivon pysyväni hereillä ja vireänä lasten ja nuorten seurassa – ja elämässä yleensäkin, sanoo Pauliina, jota tulemme näkemään opiston tiloissa ensi vuoden alusta hyvinkin usein.

Teksti: Marjut Hjelt
Kuva: Pirjo Pesola

Kamulinjan syksyn 2014 lyhytkurssit aikuisille ja nuorille

- Su 19.10.2014 Ukulelen alkeiskurssi klo 10-13.30
Su 19.10.2014 Ukulelen jatkokurssi - Bluesin alkeet klo 14-17.30
Pe 7.11.2014 Kamulinjan Syysjamit! Park Hotel Käpylä klo 19-
Su 16.11.2014 Ukulelen jatkokurssi - Tapio Rautavaaran lauluja
klo 10-13.30, op. Markus Rantanen
Su 16.11.2014 Ukulelen alkeisjatkokurssi klo 14-17.30,
op. Markus Rantanen
Pe 21.-La 22.11. Maailma soi! Kamulinjan erikoiskurssi: Sibelius-Akatemian
kansanmusiikin opiskelijat kurssittavat.
Pe 28.11. klo 18-19.30 ja Su 30.11. klo 11-12.30 2-rivisen haitarin alkeiskurssi
op. Maija Karhinen-Ilo
Su 14.12.2014 Joululauluja ukulelella -jatkokurssi klo 10-13.30,
op. Markus Rantanen
Su 14.12.2014 Joululauluja ukulelella -alkeiskurssi klo 14-17.30,
op. Markus Rantanen

Lisätiedot www.kmo.fi -sivuilta, ilmoittautumiset kamu@kmo.fi

Opiston edustajat naisten kymppillä 2014!

Kevään 2014 saavutuksia, onnittelut!

Opistotason päättötodistuksen saivat:

Huhtala Sahrami, sello
Karhunen Mikko, viulu
Kivioja Kerttu, sello
Lappi Vilma, piano
Mankki Jussi-Jaakko, viulu
Sinisalo Annika, viulu

Perustason päättötodistuksen saivat:

Collins Ross, sello
Helenius Jenni, piano
Hukka Aino, huilu
Huttunen Henni-Sofia, piano
Hyvönen Anni, sello
Hölsä Sini, alttoviulu
Koivukoski Kaarlo, sello
Lappi Kaisa, viulu
Niemi Touko, piano
Savijärvi Pinja, piano
Untamala Sampo, sello

Stipendejä jaettiin seuraaville:

LEIJONA-rahaston stipendi keväällä 2014 (600€):
Manssila Jemina

Rehtorin rahasto:

Collins Ross
Hammer Ismo
Helenius Jenni
Hujanen Hanna
Hukka Aino
Huttunen Henni-Sofia
Ikkala Saimi
Lappi Vilma (pf+mupe)
Maijala Cecilia
Merras Alekski
Mononen Sonja
Niemi Touko
Rachad Amira (ensimmäisen vuoden väläyttävä)
Rantanen Pentti
Saarikorpi Ida
Savijärvi Pinja
Tihilä Venla
Uutela Paju

Selloryhmä

Kvartetti: Huhtala Sahrami,
Karhunen Mikko, Mankki Jussi-
Jaakko, Sinisalo Annika

KONSERTTIKALENTERI

Ajantasainen tapahtumakalenteri osoitteessa www.kmo.fi
Konsertit Koskelan kirkossa klo 19, ellei muuta mainintaa ole.

Syyskuu

ke 3.9. Soilen iltasoitto
to 11.9. Pianistien konsertti
to 18.9. Tyynen iltasoitto
ti 23.9. Suzukikonsertti
to 25.9. Pianistien konsertti
ti 30.9. Sellistien konsertti

pe 21.11. Huilukonsertti
ma 24.11. klo 17.00 Koskelan kirkko
Karusellikonsertti
ti 25.11. Sellistien konsertti
ke 26.11. Pianistien konsertti

Joulukuu

Lokakuu

ke 1.10. Raunon iltasoitto
su 5.10. klo 18 Koskelan kirkko
Orkesterin konsertti
ti 7.10. Suzukiviulistien konsertti
ke 8.12. klo 18.30 Opiston aula
Elävän joulukalenterin
luukku aukeaa!
ke 8.10. Pianistien konsertti
to 9.10. Huilukonsertti
13.10.-19.10. SYYSLOMAVIKKO
ke 22.10. Oppilaskonsertti
to 23.10. Severin iltasoitto
pe 24.10. klo 18.30 Jousikvartetin
konsertti
ti 28.10. Suzukikonsertti
ke 29.10. Pianistien konsertti
to 30.10. Pianoilta I klo 18.30 ja
II klo 19.00

ke 3.12. Merin iltasoitto
to 4.12. Suomalaisen musiikin
konsertti
ti 9.12. Suzukisoittajien
joulukonsertti
ke 10.12. Pianistien konsertti
to 11.12. Puhallinten
tasosuorituskonsertti
pe 12.12. Veera Voiman oppilaiden
joulukonsertti
su 14.12. klo 16 Pianokonsertti
ma 15.12. Koskelan kirkko
Opiston joulukonsertti
ti 16.12. klo 16.45 Ranskalainen
sali: Suzukipianistien
joulusoitto
ke 17.12. klo 19 Oulunkylän
kirkko: Orkesterin
joulukonsertti
pe 19.12. Kamulinjan
muskarilaisten
joulujuhla klo 17.00
pe 19.12. Kamulinjan isompien
oppilaiden joulujuhla
klo 19.00

Marraskuu

ke 5.11. Reiman iltasoitto
to 6.11. Puhallinmatinea
ke 12.11. klo 18.30 Pianomatinea
to 13.11. Pianistien konsertti
ti 18.11. Suzukikonsertti
ke 19.11. Liisan iltasoitto
to 20.11. Lapsen oikeuksien
päivän konsertti

Käpylän musiikkiopisto